

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 277199 20 Rev
Banjaluka, 15.12.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Zavod ... M.Z. zastupanog po punomoćniku S.G., advokatu iz B., protiv tužene A.A. iz B., zastupane po punomoćniku J.J., advokatu iz B., radi isplate duga, i po protivtužbi tužene A.A. iz B., protiv tužioca Zavod ... M.Z., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužene – protivtužiteljice, protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 277199 20 Rsž od 14.09.2020. godine, na sjednici održanoj dana 15.12.2021. godine donio je

PRESUDU

Revizija se djelimično usvaja, obje nižestepene presude se u dosuđujućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu preinačavaju i sudi:

Tužena se obavezuje platiti tužiocu na ime povrata sredstava uložениh u specijalizaciju tužene u periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine, po ugovoru o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine, iznos 78.309,45 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i to:

- na iznos od 2.000,00 KM od 26.09.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.092,00 KM od 27.04.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 975,00 KM od 27.04.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.189,50 KM od 07.07.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.150,50 KM od 07.07.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 4.889,58 KM od 10.06.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 2.500 KM od 20.12.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.11.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.12.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.01.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.02.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.03.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.04.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.05.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.06.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.07.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.08.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.09.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.10.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.11.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.12.2013. godine, do isplate,

- na iznos od 1.397,25 KM od 01.01.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.02.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.03.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.04.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.05.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.06.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.397,25 KM od 01.07.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.08.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.09.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.10.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.11.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.12.2014. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.01.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.02.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.03.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.04.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.05.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.06.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.404,00 KM od 01.07.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.08.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.09.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.10.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.11.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.12.2015. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.01.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.02.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.03.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.04.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.05.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.06.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.410,75 KM od 01.07.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 1.417,50 KM od 01.08.2016. godine, do isplate,
 - na iznos od 36,88 KM od 01.09.2016. godine, do isplate,
- sve u roku od 30 dana.

Odluka o troškovima parničnog postupka preinačava se tako što se obavezuje tužena da tužiocu na ime troškova cijelog postupka plati iznos od 8.505,10 KM.

U preostalom dijelu revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 Rs 277199 18 Rs od 31.01.2020. godine, usvojen je tužbeni zahtjev zahtjev tužioca i obavezana je tužena da tužiocu isplati iznos od 84,973,45 KM, na ime povrata sredstava uloženi u specijalizaciju tužene u

periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine, po ugovoru o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine, sa zakonskom zateznom kamatom:

- na iznos od 2.000,00 KM od 26.09.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.092,00 KM od 27.04.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 975,00 KM od 27.04.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.189,50 KM od 07.07.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.150,50 KM od 07.07.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 4.889,58 KM od 10.06.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 2.500 KM od 20.12.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.11.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.12.2012. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.01.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.02.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.03.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.04.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.05.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.06.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.390,50 KM od 01.07.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.08.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.09.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.10.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.11.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.12.2013. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.01.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.02.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.03.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.04.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.05.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.06.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.397,25 KM od 01.07.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.08.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.09.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.10.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.11.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.12.2014. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.01.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.02.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.03.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.04.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.05.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.06.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.404,00 KM od 01.07.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.08.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.09.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.10.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.11.2015. godine, do isplate,

- na iznos od 1.410,75 KM od 01.12.2015. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.01.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.02.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.03.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.04.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.05.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.06.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.410,75 KM od 01.07.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.417,50 KM od 01.08.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.417,50 KM od 01.09.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.417,50 KM od 01.10.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.417,49 KM od 01.11.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.359,50 KM od 01.12.2016. godine, do isplate,
- na iznos od 1.088,89 KM od 01.01.2017. godine, do isplate, u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezana je tužena da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 9.462,74 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2020. godine, do isplate, u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja, dok je u preostalom dijelu, preko dosuđenog zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka odbijen kao neosnovan.

Protivtužbeni zahtjev da se utvrdi da su ništave odredbe člana 6. i 7. ugovora o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine, da u tom dijelu ugovor ne proizvodi pravno dejstvo, te zahtjev da se obaveže tužilac da tuženju nadoknadi troškove parničnog postupka, su odbijeni kao neosnovani.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 277199 20 Rsž od 14.09.2020. godine, žalba tužene je odbijena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 Rs 277199 18 Rs od 31.01.2020. godine u dijelu odluke o tužbenom i protivtužbenom zahtjevu i dosuđujućem dijelu odluke o troškovima parničnog postupka, potvrđena.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 1.535,25 KM, je odbijen.

Tužena blagovremenom revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači i tužilac odbije sa tužbenim zahtjevom u dijelu koji se odnosi na dosuđene iznose plata od 71.176,87 KM sa kamatom, a protivtužbeni zahtjev tužene usvoji, odnosno da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac predlaže da se revizija odbije.

Revizija je djelimično osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se obaveže tužena da mu isplati iznos od 84.973,45 KM na ime povrata sredstava utrošenih za specijalizaciju tužene u periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine po ugovoru o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine, sa

zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose od dospelosti do isplate i da mu naknadi troškove postupka.

Predmet spora je i protivtužbeni zahtjev tužene da se utvrdi da su ništave odredbe člana 6. i 7. navedenog ugovora o specijalizaciji i da u tom dijelu ugovor ne proizvodi pravno dejstvo.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je tužena zasnovala radni odnos kod tužioca 01.03.2011. godine na određeno vrijeme, te ugovorom o radu broj ... od 02.09.2014. godine na neodređeno vrijeme, na radnom mjestu Doktor medicine; da je rješenjem Ministarstva broj ... od 29.08.2012. godine tuženoj odobrena specijalizacija iz interne medicine u trajanju od 48 mjeseci; da je između tužioca i tužene zaključen ugovor o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine i regulisana prava i obaveze po osnovu upućivanja tužene na specijalizaciju po navedenom rješenju Ministarstva, da je članom 2. ugovora ugovoreno da tužena ima pravo na naknadu plate i drugih naknada za vrijeme trajanja specijalizacije, a da će tužilac snositi troškove upisa semestra i specijalističkog ispita, dok se članom 6. tužena obavezala da će po završetku specijalističkog staža i položenog specijalističkog ispita ostati da radi kod tužioca dvostruko vrijeme trajanja specijalizacije, a članom 7. da će u slučaju prestanka radnog odnosa prije isteka roka iz člana 6. vratiti naknadu plate i druge naknade koje je primila za vrijeme obavljanja specijalističkog staža, sa zakonskom zateznom kamatom od svake pojedinačne isplate do raskida ugovora o specijalizaciji; da je prema Uvjeranju o specijalizaciji Univerziteta u B., M.f. B., broj ... od 29.12.2016. godine tužena položila specijalistički ispit 29.12.2016. godine i stekla stručni naziv specijalista interne medicine; da je ugovorom o radu broj ... od 01.02.2017. godine tužena kod tužioca zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme na poslovima Doktora specijaliste interne medicine; da je rješenjem o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.02.2017. godine, broj ... od 24.10.2017. godine tuženoj otkazan ugovor o radu na temelju odredbe člana 179. stav 2. tačka 7. Zakona o radu, zbog neopravdanog izostanka s posla u trajanju tri dana u periodu od 02.10.2017. do donošenja rješenja, te da joj radni odnos prestaje 06.10.2017. godine; da iz specijalističkog indeksa broj ... proizlazi da je tužena pohađala specijalizantsku nastavu iz oblasti interne medicine u periodu od 2012. do 2016. godine; da iz nalaza vještaka ekonomske struke D.O. proizlazi da je tužilac isplatio plate tuženoj u periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine u iznosu od 71.176,00 KM, da je tužilac isplatio M.f. iznos od 4.500,00 KM za prvi i drugi semestar specijalističke nastave, te troškove polaganja specijalističkog ispita tužene, zatim na ime naknade za službeno odsustvo iznos od 4.407,00 KM, za edukaciju na Institutu ... D., B. iznos od 4.889,58 KM, te da je za obavljano dežurstvu u periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine tuženoj isplaćen iznos od 5.764,30 KM.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud odbija protivtužbeni zahtjev tužiteljice nalazeći da ugovor o specijalizaciji nije u suprotnosti sa odredbom člana 39. stav 5. Ustava Republike Srpske, niti je u suprotnosti sa odredbama članova 12. stav 1. tačka 1., člana 120. i člana 129. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 1/16 i 66/18), a pored toga da postojanje mana volje tužene u smislu odredbe člana 111. i 112. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO) ne predstavlja razlog za ništavost ugovora nego za poništenje, što se ne traži protivtužbenim zahtjevom.

Tužbeni zahtjev tužioca prvostepeni sud je u cjelosti usvojio zaključujući da je tužilac tuženoj pored ostalih troškova specijalizacije koje tužena nije osporavala, isplatio i naknadu plate u iznosu od 71.176,80 KM.

Drugostepeni sud je prihvatio pravilnim činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, te je žalbu tužene odbio i prvostepenu presudu potvrdio, na osnovu odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Revizijom se djelimično dovodi u pitanje pravilnost odluka nižestepenih sudova u odnosu na odluku o tužbenom zahtjevu.

Nije sporno da je rješenjem Ministarstva broj ... od 29.08.2012. godine tuženoj odobrena specijalizacija iz interne medicine u trajanju od 48 mjeseci; da je između tužioca i tužene zaključen ugovor o specijalizaciji broj ... od 01.03.2013. godine i regulisana prava i obaveze po osnovu upućivanja tužene na specijalizaciju po navedenom rješenju Ministarstva, da je članom 2. ugovora ugovoreno da tužena ima pravo na naknadu plate i drugih naknada za vrijeme trajanja specijalizacije, a da će tužilac snositi troškove upisa semestra i specijalističkog ispita, dok se članom 6. tužena obavezala da će po završetku specijalističkog staža i položenog specijalističkog ispita ostati da radi kod tužioca dvostruko vrijeme trajanja specijalizacije, a članom 7. da će u slučaju prestanka radnog odnosa prije isteka roka iz člana 6. vratiti naknadu plate i druge naknade koje je primila za vrijeme obavljanja specijalističkog staža, sa zakonskom zateznom kamatom od svake pojedinačne isplate do raskida ugovora o specijalizaciji.

Takođe, nije sporno da je specijalizacija tužene trajala od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine (4 godine i 3 mjeseca ili 51 mjesec), da je tužena položila specijalistički ispit, da je nakon specijalizacije sa tužiocem zaključila ugovor o radu 01.02.2017. godine na neodređeno vrijeme na poslovima doktora specijaliste interne medicine i da joj je otkazan ovaj ugovor o radu i radni odnos prestao 06.10.2017. godine, tako da je provela na radu kod tužioca nakon specijalizacije 8 mjeseci.

Dakle, imajući u vidu da je specijalizacija tužene trajala 4 godine i 3 mjeseca ili 51 mjesec, tužena je prema ugovoru o specijalizaciji trebala da ostane u radnom odnosu kod tužioca dvostruko vrijeme trajanja specijalizacije, odnosno 8,5 godina ili 102 mjeseca, a provela je na radu nakon specijalizacije 8 mjeseci, odnosno 94 mjeseca manje nego što se tužena ugovorom obavezala provesti na radu kod tužioca.

Prema odredbi člana 26. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 55/07- prečišćeni tekst, dalje: ZR), koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja ugovora o specijalizaciji, poslodavac može radnika uputiti na određene oblike stručnog osposobljavanja i usavršavanja, u skladu sa zahtjevima i potrebama radnog mjesta radnika, a posebno kada dođe do usvajanja i primjene novih metoda u organizaciji i tehnologiji rada.

Članom 53. Opšteg kolektivnog ugovora ("Službeni glasnik RS", broj 13/98-prečišćen tekst, 39/99 i 26/00), koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja ugovora o specijalizaciji, stavom 1. alineja 4. propisano je da, ako zakonom nije drugačije određeno, poslodavac je dužan da radniku

obezbjedi naknadu plate u visini od 100 % u slučaju stručnog osposobljavanja i usavršavanja radi potrebe procesa rada kod poslodavca.

U obligacionopravnom smislu, ugovorom o radu radnik iznajmljuje, na neodređeno ili određeno vrijeme, svoje radne sposobnosti poslodavcu, koji mu, za uzvrat, plaća određenu zaradu, pri čemu se među njima uspostavlja i propisima uređen radni odnos ispunjen pravima, obavezama i odgovornostima.

Ugovor o radu nije samo akt zasnivanja nego i uređivanja radnog odnosa. Kao akt uređivanja radnog odnosa, ugovor o radu ima normativno dejstvo, jer određuje sadržinu prava, obaveza i odgovornosti svakog zaposlenog i svakog poslodavca. Ugovorom o radu mogu da se ugovore i druga prava i obaveze koja nisu uređena odredbama Zakona o radu i opštim aktom (pa tako i specijalizacija). Sadržaj ugovora o radu može se mijenjati (kao i svaki drugi ugovor) tokom trajanja radnog odnosa, saglasnošću volja potpisnika. Odredbama ZR nije zabranjeno da se prava, obaveze i odgovornosti ugovarača u toku trajanja rada regulišu još nekim ugovorom (kao što je ugovor o specijalizaciji), a ne samo ugovorom o radu na neodređeno (ili određeno) vrijeme.

Navedeni ugovor o specijalizaciji je izraz slobode ugovaranja, u smislu odredbe člana 10. ZOO, a po svom sadržaju predstavlja svojevrstan ugovor o radu, odnosno dopunu takvog ugovora, kojim se uređuje radnopravni status tužene, prava i obaveze ugovarača u vezi sa odobrenom specijalizacijom. Tužena je navedeni ugovor potpisala svojom slobodnom voljom. Njegovim odredbama nisu utvrđeni nepovoljniji uslovi rada za tuženu od onih propisanih zakonom. Štaviše, omogućeno joj je napredovanje u poslu u vidu specijalizacije.

Prema tome, taj ugovor nije protivan odredbama ZOO, a ni odredbama ZR, niti nekim drugim prinudnim propisima, pa ni u pogledu njegove odredbe (član 6. i 7.) koja reguliše obavezu tužene da u zvanju specijaliste interne medicine provede u radnom odnosu najmanje dvostruko vrijeme trajanja specijalizacije, te da tužiocu namiri sve troškove nastale po osnovu specijalizacije ako joj prestane radni odnos u svojstvu specijaliste interne medicine prije isteka roka iz člana 6. ugovora, pod kojim se podrazumjevaju naknade plate i druge naknade koje je primio za vrijeme obavljanja specijalističkog staža, sa zakonskom zateznom kamatom. Slijedom toga, pravilno je odbijen protivtužbeni zahtjev.

Tužilac tužbenim zahtjevom traži povrat novčanih sredstava u skladu sa članom 7. ugovora, koje je isplatio tuženoj za vrijeme trajanja specijalizacije, jer tužena nije ispunila u cjelosti obavezu iz člana 6. ugovora, zbog čega je ugovor o specijalizaciji raskinut.

Ne mogu se prihvatiti prigovori tužene da tužilac nema pravo potraživati sredstva data tuženoj na ime plata, jer da joj pripada pravo na platu budući da je radila za vrijeme specijalizacije puno radno vrijeme.

Članom 2. ugovora o specijalizaciji tužilac se obavezao da isplaćuje tuženoj, kao specijalizantu, naknadu plata i druge naknade, pa u tom iznosu, suprotno revizionim navodima, nisu sadržane isplaćene plate, jer je u periodu specijalizacije tuženoj isplaćivana naknada plate (član 94. ZR), obzirom da se radi o periodu stručnog usavršavanja po ugovoru o specijalizaciji, a ne o radu po ugovoru o radu za koji se isplaćuje plata (član 90. ZR).

Nije sporno da je tužilac ispunjavao svoje obaveze za vrijeme specijalizacije i do dana prestanka radnog odnosa tužene, te joj shodno odredbi člana 2. ugovora isplaćivao novčana sredstva u koja spadaju naknade plata i druge naknade.

Prema tome, tužilac je svoju obavezu iz ugovora o specijalizaciji ispunio u cjelosti, dok je tužena djelimično ispunila svoju obavezu, jer vrijeme koje je tužena provela na radu kod tužioca nakon polaganja specijalističkog ispita (8 mjeseci), predstavlja vrijeme za koje je djelimično ispunila svoju obavezu iz člana 6. ugovora.

Time su bili ispunjeni zakonski uslovi da, zbog raskida predmetnog ugovora o specijalizaciji, saglasno odredbi člana 132. stav 2. ZOO, strana koja je ugovor izvršila potpuno ili djelimično traži da joj se vrati ono što je dala, pa je tužilac ovlašten da zahtijeva od tužene vraćanje iznosa sredstava saglasno odredbama člana 6. i 7. ugovora o specijalizaciji, uz kamatu.

Međutim, pogrešan je zaključak nižestepnih sudova da je tužena u obavezi vraćanja cjelokupnog iznosa, jer proizlazi da je ona djelimično ispunila svoju obavezu kada je po završenoj specijalizaciji na radu kod tužioca provela 8 mjeseci.

Iz nalaza vještaka proizlazi da je tužilac isplatio tuženoj iznos od 71.176,87 KM u periodu od 04.10.2012. do 29.12.2016. godine, koji se odnosi naknadu plata, iznos od 2.000,00 KM za prvi i drugi semestar i 2.500,00 KM za polaganje specijalističkog ispita, naknadu za službeno odsustvo u iznosu od 4.407,00 KM i naknadu za edukaciju u iznosu od 4.889,50 KM, ukupno 84.973,45 KM.

Tužena je po završenoj specijalizaciji na radu kod tužioca provela 8 mjeseci, a bila je u obavezi da ostane na radu ukupan period od 102 mjeseca. Ukupni troškovi tužioca za vrijeme trajanja specijalizacije iznose 84.973,45 KM, što mjesečno iznosi 833,00 KM ($84.973,45 \text{ KM} : 102 \text{ mjeseca}$), pa kada se obaveza tužene umanjuje za odrađenih 8 mjeseci, odnosno za iznos od 6.664,00 KM ($833,00 \text{ KM} \times 8$), proizlazi da je tužena u obavezi da tužiocu plati iznos od 78.309,45 KM, umjesto dosuđenog iznosa od 84.973,45 KM.

Tužiocu saglasno odredbi člana 7. stav 2. ugovora i člana 132. stav 5. ZOO pripada i zakonska zatezna kamata na isplaćene iznose, koju traži na iznos od 84.973,45 KM, od izvršene svake pojedinačne, pa do konačne isplate.

Kako tužbeni zahtjev tužioca za povrat sredstava nije osnovan za iznos od 6.664,00 KM, jer je tužena djelimično ispunila obavezu, na taj iznos tužiocu ne pripada ni zakonska zatezna kamata.

Tužilac tužbenim zahtjevom nije tražio obračunatu zakonsku kamatu, pa je kao takvu vještak nije ni izračunao u nalazu i mišljenju.

Iz tog razloga nije bilo moguće odluku o zakonskoj zateznoj kamati preinačiti drugačije, osim da se odbije zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 6.664,00 KM, te je ovaj sud odluku nižestepnih sudova i u tom dijelu preinačio na način kao u izreci, čime je odbijen zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos 1.380,62 KM za period od 01.09.2016. godine

do isplate, na iznos od 1.417,49 KM za period od 01.10.2016. godine do isplate, na iznos od 1.417,49 KM za period od 01.11.2016. godine do isplate, na iznos od 1.359,50 KM za period od 01.12.2016. godine do isplate i na iznos od 1.088,89 KM za period od 01.01.2017. godine do isplate.

Saglasno tome, izjavljena revizija je djelimično usvojena i pobijana presuda preinačena kao u izreci, primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP, dok je u preostalom dijelu revizija odbijena temeljem odredbe člana 248. ZPP.

Kako su odluke nižestepenih sudova djelimično preinačene, to je ovaj sud preinačio i odluku o troškovima postupka i istovremeno odlučio o troškovima cijelog postupka na osnovu odredbe člana 397. stav 2. ZPP, a u vezi sa članom 386. stav 1. i članom 387. ZPP.

Tužiocu, koji je u konačnom uspio u parnici sa 91%, pripada na ime troškova prvostepenog i žalbenog postupka iznos od 8.610,42 KM (umjesto iznosa od 9.462,74 KM). Tuženoj, koja je sa revizijom uspjela sa 9% pripada na ime troškova za sastav revizije iznos od 105,30 KM (od traženih 1.170,00 KM), tako da je u konačnom obavezana tužena da tužiocu naknadi na ime troškova cijelog postupka iznos od 8.505,10 KM (8.610,42 – 105,30 KM).

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić